

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΛΟΥΤΑΣ (1956 - 2001)

(Του Χρίστου Μπελλέ)

Ακατάβλητος οδίτης, οραματιστής, αμετάπειστος μεταρρυθμιστής, νεωτεριστής και νεωτερικός (όπου το επέβαλαν οι συνθήκες), πάσχισε μ' όλες του τις δυνάμεις να βάλει καινούργιους οδοδείκτες στην ποικιλώνυμη οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική ανάταση του νησιού μας και να αφήσει έναν κόσμο καλύτερο απ' ό,τι τον βρήκε...

Ηγετική φυσιογνωμία ολκής, με απαύγασμα πανελλήνιο και όχι μόνο, ευαγγελίστηκε τη σύγκλιση της κοινωνίας και την πέτυχε. Ένωσε όλους τους χιώτες παραμερίζοντας και απαλείφοντας το κομματικό κριτήριο, με το να πείσει πως: τα προβλήματα δεν έχουν «χρώμα», αλλά συνέπειες. Περίαπτο, άρωμα και στάση ζωής: το ήθος, οι γνώσεις, η μόρφωση, η παιδεία, η κουλτούρα, η καλλιέργεια, η ευγένεια, η αξιοπρέπεια, η φιλαλληλία, η ευθύνη, η υπευθυνότητα. Εκλέχθηκε από την πρώτη Κυριακή στη δεύτερη θητεία του, το 1998 και αυτό, από μόνο του, λέει πολλά...

Νάνοι ασύστολοι του λαϊκισμού και της μικροπολιτικής – ελάχιστοι προς επαλήθευση του κανόνα – δεν δίστασαν να προβούν σε κατασυκοφάντηση, ιεροσυλία, ακόμα και τυμβωρυχία, αγνοώντας πως η ζωή μιμείται συμπεριφορές, πως η ζωή είναι ζωή και εκδικείται... «Ουαί υμίν Γραμματείς και Φαρισαίοι, Υποκριταί»...

Καθώς περνούν τα χρόνια και τούτο το νησί που προίκισαν αφειδώλευτα και ο Θεός (φυσικές καλλονές, Ιωνικά αταβιστικά χαρακτηριστικά κλπ) και η Ιστορία, γίνεται συνώνυμο της ποικιλώνυμης υπανάπτυξης και μααρασμού, το κενό της απουσίας του Ανδρός γίνεται ερεβώδες και η αγάπη του λαού στο πρόσωπό του εγγίζει όρια λατρείας, παραμυθίας και «φετίχ»...

Αναρωτιέμαι, αν ο Πρωτομάστορας, Βιγλάτορας Θεός είχε έλλειμμα από Ηγέτες, Οραματιστές, Μεταρρυθμιστές και Νεωτεριστές ή αν υπερίσχυσε το: «ους οι θεοί φιλούσι αποθνήσκουσι νέοι»... Ήταν μόλις 45 χρόνων, όταν άνοιξε πανιά για το αμετάκλητο ταξίδι στη γειτονιά των Αγγέλων...

